

**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Vltraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIIII.

De Casto Cereris quid sit, deque eo Hieronymi & Arnobij loci emendati.
Cap. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](#)

Ἄλλα ποικίλαις ὡραῖοισιν

Δαμᾶς φύλα τόπου

Χρονίωντες εἰσιάντες παιδίματα.

De Cato Cereris, deque eo Hieronymus
Arnobi loci emendati.

CAP. XXI.

HIERONYMVS libro 2. ad Iouianum
inquit: De ciborum sibi placent abstinentia, quae
non est supersticio gentilium Cossum matris Deum
obseruet & Isidis. Idem eodem libro: Quoniam
autem virginitati vera non præiudicat imitatio
virginum diaboli, ita nec veris ieuniis costum Isi-
dis & Cybeles, & quorundam ciborum in aeternis
abstinentia, maximè cum apud illos ieunium pa-
sagiosa carniū compensetur. Hi loci tanquam son-
& integri ab omnibus interpretibus præteriti sunt
& præcipue à Mariano Victorio viro Italo, qui vita
pro omnibus suis in Batauos conuitus, hos & simi-
les locos nobis emendasset ac illustrasset, maxima
certè laudem à litterarum studiois reportavimus.
Sonus autem Cælius Rhodiginus vir doctissimus &
multæ lectionis, hunc locum insigniter corruptum
& depravatum animaduertit: qua quidem in reli-
benter illi assentior, sed in emendatione sua non item.
Sed audiamus ipsum. Hieronymus in Iouianum:

De ciborum sibi placent abstinentia, quasi non est
supersticio gentilium Cossum matris Deum obserue-

Auct. Murez
Variae Lectio
L III
25

& Isidis. Quia tamen in parte haud dissimilandum arbitror, locum insigniter interpolatum videri: pri-
mum orationis structura, cur enim dicitur Matris
Deum Co^sus & Isidis, si eum in cibis aspernantur
Dearū sacris mancipati: porrò nec conuenit si sacrū
intelligas. Quid enim Aegyptiis cū Cosso? In Pon-
to quidem & Phrygia vermes albos & obesos, qui
nigello capite sunt, & nascuntur in lignorum carie,
pro magnis redditibus paterfamilias exigit. At in-
quit mox Hieronymus: Coge Syros, Arabes, ut ver-
mes Ponticos glutiant, ita eos despiciant, ut muscas
millepedes & lacertos. Quod si ad Isiacos Romanae
urbis referendum putas, quoquo te torqueas frige-
bit excellenter. Alicubi scriptum reperias costum,
non cosumm. Mendo non caret hoc quoque, sed ad
verū gradus est. Nam subobet à Hieronymo & ecce
scriptum, & yevsor, id est, ciborum abstinentia, velut
ieiunium, ubi nil vel parum prægustes, ac vilius.
Extat verbum apud Pollucem, exponitur à Suda.
Cibileios verò & Isiacos luctus ratione cibis absti-
nuisse propter Atym & Osirim amisso, eidens
coniectatio est Augustini libro sexto Ciuitatis divi-
nae, & Lactantij libro primo. Quod igitur de side-
rio concupitæ rei factitarunt Deæ, imitabantur sa-
cerdotes, aut quisquis sacra coleret. Proinde di-
citur rectè agerston matris Deum Isidis. Ieiunia in
veteri religione seruata, in libro de Osiride ac Iside
Plutarchus docet, ac in Deorū natura Phornutus.

Hactenus ille. Nimis longè hic à vero aberravit.
 Ego minima mutatione legendum iurauerim ha-
 modo; quasi non & superstitione gentilium Cas-
 trum matris Deum obseruet & Isidis. & alio loco: In
 nec veris ieuniis Castum Isidis & Cybeles &
 Ad quas coniecturam confirmandam non parū
 momenti erit, quod Blondus in Historia sua hoc
 Hieronymi locum citans aperte legat: Castum no-
 tris Deum & Isidis unde colligo hanc esse antiqui-
 huius loci lectionem, quam quidam postea non intel-
 ligentes, quia esset Castum, alijs in Costum, alijs
 Coſum, alijs in Coſorum mutarunt. Pratera
 Tertullianus in libro De ieunio hac nostram lec-
 tionem confirmat, inquiens: Sed bene quod in nostra
 Xenophagiis blasphemias ingeris, Caſto isidis & Cy-
 beles & as adequas. Non parū etiam hanc lectionem
 confirmabunt verba Festi, que mihi indicant de-
 elissimus vir, ac mihi amicissimus Loduicus Carrus
 I.C. Verba Festi hac sunt: Minuitur populo laetus
 adis dedicatione: cum Censores lustrū considerant
 cum votum publicē susceptum solvitur: priuatis at-
 tem, cum liberi nati sunt: cum honos in familia re-
 nit: cum parens, aut liberi, aut vir, aut frater ab
 hoste captus domum redit, cum desponsa est; cum
 propiore quis cognatione, quamvis qui lugetur, natu-
 est: cum in caſto Cereris est, omniq; gratulatione.
 Iam nulli opinor dubium erit, quin Castum apud
 Hieronymum legendum sit. Sed iam magnarum sum-
 exori.

Auct. M. L. Variae Lectio
L III 28

exoritur quæstio de Castro quid sit? Nam Antonius Augustinus dicit, De Castro Cereris mihi non liquet. tamen non licere à lugentibus Cerealia celebrari, do-
cte Linius lib. 22. Et Iacobus Ræwardus in libro Variarum, adducens Festi verba, inquit: De Castro Cereris mihi non liquet, nisi forte per Castum Cere-
ris nimiam castitatem illam intellexerimus, qua viduas Africanæ Cereri olim adstitisse, scribit ad uxorem lib. 1. hunc in modū Tertullianus. Cæterum viduas Africanæ Cereri adfistere scimus, cur ifima quidem obliuione matrimonij adlectas. Nam ma-
nentibus in æternum viris, non modo thoro dece-
dunt, sed & alias, eis utique videntibus, loco suo insinuant, adempto omni contactu, usque ad oscula filiorum. Et sic quidem Castum Cereris ea forma veteres dixisse videri possunt, quo Castum pro re casta, sacrum pro re sacra, diuinum pro re diuina,
& sic deinceps, sumitur. Hæc ille. Nec mihi cer-
te, quid post tantos viros, de Castro Cereris dicam, satis constat. Interim tamen illud facile appareat, nefas fuisse, immo illicitum eo tempore, quo ieiunium & sacra Cereris celebrabantur, pane veschi, vel ex ipso Hieronymo, qui inquit: Maximè cùm apud illos ieiunium panis sagina carnium compensetur. Et alio loco in epistola De institutione filiæ: Displi-
cent mihi in teneris maximè etatibus, longa & immoderata ieiunia, in quibus iunguntur hebdo-
mades, oleum in cibo ac poma vetantur. Experi-

H s mento

mentio didici, asellum in via cum lassus fuerit, di-
uerticula querere. Faciant hoc cultores Iudei &
Cybeles, qui gulosa abstinentia Phasides aues, ho-
mantes turtures vorant, ne scilicet Cerealia ab-
contaminent. Atque hoc ieiunium, & han-
nis abstinentiam videntur antiqui appellasse
Cereris, ut manifeste satius constat ex lib. 5. An-
by, cuius verba eo libentius referam, quod quo pri-
locus in eis corruptus ex codice Romano sit emenda-
dus, lectori eadem opera inacabo. sic igitur Ar-
bius: Quia pectoribus applodentes palmas, p.
cum crinibus Galli? nonne illos referunt in mem-
riam luctus, quibus mater turrita cum Aquila
chrymabili puerum prosecuta est eiulatu? Quo
temperatus fabae alimonio panis, cui rei dedi-
cauit Castor: nonne illius temporis imitatio est, q.
se numen ab Cereris fruge violentia mœroris sus-
nuit? Sic habent omnia Exemplaria à Gelenio res-
tuta: sed legendum pro, Quid temperatus faba
alimonio panis, ut habet vetus codex Romanus; Quo
temperatus ab alimonio panis, id est, abstinen-
tia Ceres à victu panis. Præterea dies illos quibus san-
cta illa colere ac celebrare moris erat, Castos vocabat
ut ex verbis Marini Neapolitani antiqui scriptori,
in libro quem Proculum inscripsit, η νεί δέ διαυ-
γίας colligitur: ταὶ δὲ μητροπαναὶ ὡδαὶ πομπαῖς
η νὴ τερπεγνωδαὶ φουξὶ αὐθαδεῖσαι μητραῖς
κατειαῖς ἐνάσου μηνῶς ἥγονται.

Plut.

Auct. Murea
Variae Lectio
LIII